

[Iver Poulsen.]

ste årsag til vore økonomiske vanskeligheder og de urimelige pris- og omkostningsstigninger ligger.

Disse bemærkninger må også kunne dække mit partis stilling til det af socialistisk folkeparti fremsatte lovforslag, og vi kan naturligvis ikke medvirke til gennemførelse af noget af lovforslagene.

Handelsministeren (Baronsgaard): Jeg takker ordførerne for en række af de faldne bemærkninger. Ikke mindst må jeg sige, at det glædede mig, at bogstavelig talt alle ordførerne fandt næring til deres taler her i dag i den tale, jeg holdt ved fremsættelsen. Det kunne tyde på, at min tale har ramt noget væsentligt, når man både fra tilhængere og modstandere af pris- og avancekontrol har kunnet finde næring heri.

For mig står det som noget aldeles afgørende, at man i en situation, hvor man forsøger på at bringe balance i økonomien, tilrettelægger sin lovgivning først og fremmest med den hensigt hos hele befolkningen at skabe en tryk fornemmelse af, at man fra lovgivningsmagts side agter med de midler, man har, at medvirke til, at der overalt og fra alle grupper bliver deltagelse i den nødvendige tilbageholdenhed. Det er for mig det mest afgørende og det grundlæggende for det arbejde, vi i det høje ting må beskæftige os med på det økonomiske område.

En lov om indseende med priser må dernæst for mig at se have to afgørende egenskaber. Den skal, såfremt det indtræffer, som loven sigter på at undgå, kunne virke, og den skal, såfremt den situation indtræffer, kunne give mulighed for kontrol. En lovgivning, som ikke på forhånd er tilrettelagt således, at man har en vis tillid til, at disse to formål kan tilgodeses, er efter min bedste bedømmelse direkte skadelig. Derfor må dette være hovedformålet med tilrettelægnings af denne lovgivning, og jeg henstiller, at det også bliver denne indstilling, der bliver afgørende under det udvalgsarbejde, jeg har forstået man helt selvfølgelig ønsker.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til nogle af de udtalelser, ordførerne har fremsat.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen

spurgte mig, om det ikke ville være rigtigt, om bestemmelsen om vægt- og prisangivelse blev udbygget, så den også kom til at indeholde et påbud om indholdsdeklaration. Indholdsdeklaration er heldigvis ved at blive mere og mere almindelig, og jeg tror, at en sådan deklaration på mange og væsentlige områder er af stor betydning for forbrugernes vurdering. Jeg tør ikke på forhånd give fuld tilslutning til, at det vil være rigtigt i alle tilfælde at foreskrive en indholdsdeklaration; jeg forstod dog heller ikke det ærede medlem sådan, at han ønskede en generel bestemmelse om pligt til indholdsdeklaration, men kun, at det skulle gælde i de tilfælde, hvor man fandt vægt- og prisangivelse nødvendig. Jeg er villig til at drøfte dette problem i udvalget og se, om vi kan finde en fremgangsmåde, der måske kan skønnes at forbedre forslaget.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen spurgte: hvad er baggrunden for, at regeringen på dette tidspunkt vil kaste mistanke på handelen? Jeg føler trang til her at gentage, hvad jeg sagde i min fremsættelse, at det er ikke med dette forslag — jeg fristes til at sige: selvfølgelig ikke. — til sigtet at kaste mistanke på handelen. Der er efter min bedømmelse heller intet grundlag for en sådan mistanke. De prisundersøgelser, vi har foretaget, giver intet grundlag for kollektiv mistanke; men tidspunktet for lovforslagets fremsættelse må ses i forbindelse med gennemførelsen af omsforliget og hjemmemarkedsprisordningen. Når man i et forsøg på at genskabe den økonomiske balance skrider ind med så vidtgående foranstaltninger, som det økonomiske forlig i foråret var udtryk for, og når folketingets flertal i klar erkendelse af, at et enkelt erhverv er kommet urimelig langt bagefter i indkomstudviklingen, så langt, at det for alvor må befrygtes, at der ikke er grundlag for foretagelse af de nødvendige investeringer i dette erhverv, søger på grundlag af hjemmemarkedsprisordningen at tilføre dette erhverv ekstra kapital, er det imidlertid klart, at sådanne foranstaltninger kun kan være holdbare, hvis det fra lovgivningsmagts side tydeligt slås fast, at formålet er dels at begrænse forbruget, dels at tilføre et bestemt erhverv en indkomst, som det har et rimeligt krav på. Derfor må der også fra lovgivningsmagts side gives ud-